

AD CARDINALITIAM

QVÆSTIO MEDICA

336

MATVTINIS DISPUTATIONIBVS AGITANDA IN SCHOLIS MEDICORVM

PARIS. DIE IOVIS SEPTIMA MARTII D. HENRICO

BLACVODÆO DOCTORE MEDICO MODERATORE.

An maxima pars morborum à cerebro?

MORBORVM tres causæ statuuntur: materialis, ægri corpus: formalis, definitio morbi: semen, humores, & res non naturales efficiens. Aer, qui omnino necessarius est, si à sole im-
mutetur, grauiore morbos producit, quam quoduis alimentum, quod quidem eo ad sanitatem securius, quod simplicius existit. Hoc, excrementorum proventus necessariò sequitur, quæ si diutius in corpore detinentur, putrescunt, sicque his quæ ipsa continent infestæ redduntur. Exercitia quæ nullo alio tempore quam ante cibum obiri debent, apoplexiam, epilepsiam, aliòsue morbos acutos inuehunt. Animi affectus morbos frigidus, vt in tristitia, & calidos, vt in iracundia excitant. Somnus immoderatus corpus refrigerat & hume-

QUÆ quidem causæ externæ *apertæ* mouent, quæ in corpore delitentes morbos faciunt ac fouent: Qui vt causas consequuntur, sic eisdem symptomata comitan-
tur, quæ ternario numero cōprehenduntur, actione laxa, *diutius* in excretis & retentis, & affectu simplici. Actiones tam *sympliciter* quam sensificas & motrices, deprauant, mi-
nui, abolent intemperies cerebri, inepta conformatio, obstructio, & tumores. Intemperies frigida humida amentiam, calida sicca delirium, quæ cum sanguine bi-
lioso iuncta inflammationem in corpus cerebri inducens phrenitiam, lauz verò bili præassatæ copulata & absque febre maniam: vbi succus melancholicus totum
cerebri corpus infestat, melancholiam efficit.

CUM autem substantia cerebri humoribus abundet, ei nocent interdum vt instrumentali, idque cum meatus obstruuntur: aliquando vt simili, veluti cum temperamentum muta-
tur, sicque suas actiones obire minimè potest. Apoplexia (quæ si sit fortis non soluitur) motum & sensum vnà cum respiratione subito tollit. Catalepsis vehementi refrigeratione
cum siccitate posteriora cerebri occupans non respirationem, sed motum & sensum aufert. Imminuunt autem motum & sensum communem somni sedem, intemperies frigi-
dæ cum pituita, quæ si sit sine febre anteriora cerebri occupans, carum: si cum febre, lethargum excitat. Motu & sensu priuat paralyfis, obstructione spinalis medullæ: quæ si apople-
xiâ succedat *diutius* dicitur. Deprauantur autem sensus & motus conuulsione, quæ sit contractione musculi versus suum principium, cuius causa inanitioni & repletioni assigna-
tur: epilepsiâ quæ temporum interuallis (sicut Cephalæa) obstructis cerebri ventriculis inuadit: tremore cum corpus à propria grauitate deorsum vergit, rursus à facultate
sursum eleuatur.

TOMNIBUS animantibus cerebri hominis maior moles existit, sic vt nutriatur multo indiget alimento, quod cum non sit tam nostræ naturæ simile quin sit aliquid dis-
simile, sit vt excrementis multis abundet, quæ in bene habentibus per ductus à natura destinatos robur expultricis expellit. Cum vero aliqua intemperies ipsum
afficit, tum eius actiones naturales peruertit, hinc excrementorum magna congeries: caputque cauum, rotundum, ac sursum existens & instar cucurbitulæ omnis gene-
ris vapores trahens, humoribus ex reliquo corpore expletur, quos, cum non habeant vbi morentur, rursus retro demittit. Cum igitur humoris quantitate vel qualitate
cerebrum grauetur vel irritetur in subiectas partes sese exonerat: vel per oculos meatus, venas, arterias, & neruos: vel per patentes & ordinarias vias os, nares, & palatum: Quod si hu-
morem per neruum opticum expellat, eumque obstruat *diutius*, si in adnatam membranam distillet, eamque inflamet ophthalmiam: si in aurium contortos meatus irruat,
dolores grauissimos sua acrimonia membranas pungendo, vel copia ipsas detrahendo producit.

TVERO si destillatio è capite deerrat in nares, tum coryza: cum in os, tum propriè catarrhus dicitur, cuius actio naturalis non animalis censetur, si fauces inuadat *diutius*: si gurgulionem
caput nominatur: si per venas iugulares in interiores musculos laryngis defluat humor anginam parit: si per asperam arteriam iter habeat in thoracem, isque sit crassus & visci-
dus, bronchiæque pulmonis infarciat *diutius*: si sit mordax, pulmonemque vlceret, phthisim: si illi inflamet, *diutius* efficit: curatu quidem difficiliorem pleuritide quam parit hu-
mor deerrans in membranas, costas succingentes, cuius curatio tutior per venæ sectionem quam per purgationem. Cum verò per palatum in ventrem peruenit humor, appe-
tium deiecit, coctionem peruertit, diarrhæam, lienteriam, ac dysenteriam mouet: si inferne maneat, voluolosæ sunt affectiones. Quod si per venas sanguinis massam inuadat,
diutius, hydropem, febrémque molitur: Si per arterias condolente corde per aortam, vrgebit affidua sincopa: si per neruos paralyfis, conuulsio, tremor, stupor. Cum ab interiori
parte cerebri humor per venas, arterias, & neruos ad articulos descendat arthritim committit.

Ergo maxima pars morborum à cerebro.

ASSEREBAT HONORATVS GOMER COENOMANENSIS SILLÆVS. Anno Domini. 1602.